

Samtidig undrer vi os over, at regeringen opretholder den eksisterende lovgivning for øvrige koncessionshavere, som man selv under lovbehandlingen har betegnet som åben for skatte-tænkning og med mulighed for skattebegrunde-de investeringer for at undgå den tilsigtede kulbrinteskate. Det forekommer at være i direkte modstrid med statsministerens løfte om, at skat-tehuller skal lukkes og lukkes med det samme.

Socialdemokratiet vil stemme for lovforslag nr. L 48 – undergrundsloven.

Socialdemokratiet har fra starten argumenteret for en samlet aftale med A. P. Møller – Mærsk A/S, som indeholder såvel en forlængelse af be-villingen som en højere statslig andel af gevin-sterne fra den danske undergrund allerede fra 2004. Socialdemokratiets kritikpunkter knytter sig således ikke til forlængelsen af bevillingen, men til en række af de elementer – især kompen-sationsbestemmelsen – som vi tager stilling til ved afstemningen om B 7.

Det Radikale Venstres og Kristendemokrater-nes medlemmer i udvalget støtter den indgåede aftale med A.P. Møller – Mærsk og dermed så-vel beslutningsforslag nr. B 7 som lovforslag nr. L 48 og L 62.

Olien i den danske del af Nordsøen er bundet i kalken i mikroskopiske partikler, som det kræ-ver stadig større investeringer og stadig mere avanceret teknologi at udvinde. Det er derfor af afgørende samfundsøkonomisk betydning at få en langsigtet og frivillig aftale, så man undgår en u hensigtsmæssig udnyttelse af olien frem til 2012. Langt den største del af værdierne i Nord-søen indhentes i perioden frem til 2012. Derfor har staten også en stor interesse i at få en aftale nu, så staten kan få en større andel af overskud-det under den nuværende koncession.

Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne baserer deres ja på de forudsætninger, som er fremlagt af den danske regering i forbindelse med behandlingen af de tre forslag, herunder en beregnet andel af overskuddet på 57 pct. til sta-ten frem til 2012 og 67 pct. efter 2012. Hvis dis-se forudsætninger måtte ændre sig afgørende, agter Det Radikale Venstre og Kristendemokra-terne at benytte de muligheder, som aftalen indeholder, til at genforhandle aftalen.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget no-terer sig i øvrigt, at alle partier og alle eksperter er enige om, at produktionen af olie i den danske

del af Nordsøen vil toppe inden for en kort årræk-ke. På den baggrund agter Det Radikale Venstre i starten af 2004 at fremsætte et beslutningsfor-slag for Folketinget om nedsættelse af en national kommission til belysning af de konsekvenser, et fald af olieproduktionen vil få for Danmark, og til at fremkomme med anbefalinger til, hvordan Danmark kan opretholde sin forsyningssikker-hed gennem andre vedvarende energikilder og sikre en sund økonomi, når olieproduktionen i den danske del af Nordsøen falder.

Et *mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovfor-slaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for det stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er udelukkende fremsat for at sikre, at aftalen mellem regeringen og A.P. Møl-ler – Mærsk kan gennemføres. Denne aftale, der behandles under beslutningsforslag nr. B 7, er SF imod og henviser derfor til SF's politiske be-mærkninger i betænkningen over B 7.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslisten støtter ikke lovforslaget og op-fordrer Folketingets medlemmer til – i fald lov-forslaget vedtages – skriftligt og med deres un-derskrift over for Folketingets formand inden for en frist af 3 søgnedage fra vedtagelsen at begære folkeafstemning om lovforslaget.

Når der indgås en aftale, som vil binde Folke-tinget frem til 2042, og som indeholder et rent gaveelement fra befolkningen til A.P. Møller – Mærsk og DUC, nemlig en forlængelse af ene-retsbevillingen fra 2012 til 2042, så må det være rigtigt, at befolkningen får lejlighed til selv at tage stilling. Befolkningens mulighed for at æn-dre på aftalen ved at vælge et andet flertal ved et folketingsvalg er jo fjernet.

Hvorfor fremsættes B 7, L 48 og L 62

Hidtil har olien og gassen givet alt for lidt i indtægt til staten. De nuværende regler er ikke gode nok. Ikke mindst er mulighederne for at fradrage udgifter til investeringer alt for store. Erkendelsen af, at staten får for lidt, førte til, at et flertal i Folketinget i februar 2003 krævede en større andel af værdierne. Flertallet pegede først og fremmest på at få ændret den nuværende af-tale med A.P. Møller – Mærsk, der er indehaver af bevillinger, som i dag udgør over 80 pct. af indvindingen af olie og gas i den danske del af Nordsøen.